

er nogen Grund til at bibeholde, og som helst bør tages ud.

Endelig skal jeg bemærke, at der i § 4. 2det Stykke staar, at enhver af Statens Embedsmænd, som tilkaldes, er pligtig til at møde og besvare de til ham stillede Spørgsmaal. Det kan jo ikke være Meningen at indføre en Inkvisition, saaledes at Kommissionen skulde kunne kalde enhver af Statens Embedsmænd op og spørge dem om hvad som helst. Der kan naturligvis kun kræves Oplysninger i Sagens Interesse vedrørende de Spørgsmaal, som foreligge, men ikke Oplysninger om alle mulige andre Punkter. Ogsaa dette er imidlertid nærmest en Konduitesag fra Formandens Side, idet jeg antager, at det ogsaa her er ham, der bestemmer, hvorledes Spørgsmaalene skulde stilles, saa at Statens Embedsmænd navnlig ikke ville kunne kaldes op og udspørges af ethvert Medlem af Kommissionen. Det maa være Kommissionen som saadan, der spørger gennem sin Formand. Ogsaa i den Henseende kan jeg imidlertid ganske slaa mig til Taals med min Overbevisning om, at Regeringen vil sørge for at vælge en Formand, der iagttager alt fornødent i saa Henseende.

Jeg skal altsaa for mit Vedkommende udtale min fulde Tilslutning til Forslaget i det hele. Jeg kunde ønske, at Titelen blev forandret, saaledes at den blev tydeligere og ikke kom til at indeholde en saadan Modsigelse mod selve Lovforslagets Indhold, som den faktisk gør. Men i alt Fald ønsker jeg, at 3die Stykke i § 1 udgaar som overflødig og til Dels skadeligt, idet det vil kunne sinke Kommissionens Arbejde. Jeg skal i øvrigt bemærke, at for saa vidt den højtærede Konseilspræsident maatte være enig deri, vil der ikke være nogen Nødvendighed for, at der nedsættes et Udvalg. Det vil jo meget let kunne lade sig gøre at foretage den nævnte Ændring. — Saa vil jeg til Slut kun sige dette, at jeg haaber og ønsker, at denne Kommission maa arbejde hurtigt. Jeg ved vel, at den højtærede Konseilspræsident har fuldkommen Ret i, at man ikke kan foreskrive nogen bestemt kort Tid, men jeg tror ogsaa, at med god Vilie, særlig fra Formandens Side, vil Arbejdet kunne fremmes med betydelig Kraft, og derpaa maa der efter min Mening lægges den største Vægt. Det skal ikke være en Kommission, hvori denne store og vigtige Sag begraves, men en Kommission med det Formaal og Ønske at fremme den med al den Kraft, som det er muligt.

Reedtz-Thott: Jeg hilser dette Lovforslag, som her er fremlagt, med Glæde. Jeg haaber, at man ved Hjælp af denne Foranstaltning vil komme til Forstaaelse om denne for vort Fædreland saa vigtige Sag, som nu ved Tidernes Ugunst er kørt uhjælpelig fast, saaledes at vi ikke kunne komme længere med den. Jeg hilser saa meget mere dette Lovforslag med Glæde, som jeg ved en tidligere Lejlighed i et Fællesudvalg om Finansloven har søgt at bringe denne Sag frem uden dog at være saa heldig da at finde tilstrækkelig Tilslutning.

Jeg ser ganske tydelig, at den Opgave, her ligger for, er overordenlig vanskelig, thi man vil selvfølgelig fra de forskellige Sider gaa til den med højst afvigende Synspunkter; men det er min Overbevisning, at Maalet, hvorhen vi stræbe, nemlig en Sikring af Fædrelandet, er lige saa levende det ene Sted som det andet, og derfor haaber jeg, at vi ville komme til et Resultat og en Forstaaelse.

Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget, har jeg meget lidt at bemærke. Jeg kan i det væsentlige erklære mig enig i det, saaledes som det er fremsat. Jeg mener, at Rammerne for Kommissionen ere rigtigt dragne, at de maa være saa vide som muligt, saa at saa meget som muligt kan drages ind under en saadan Kommission. Det glædede mig i denne Sammenhæng meget at høre de Udtalelser, som den højtærede Konseilspræsident fremkom med nede i det andet Ting; og som efter min Mening meget rigtigt præsiserede den Forskel, som er mellem „Neutralitet“ og „erklæret Neutralitet“, og den store Betsvar, som en erklæret Neutralitet meget let kan paadrage et Land.

Med Hensyn til Sættelsen af Kommissionen er jeg ogsaa enig i Lovforslaget, og jeg finder det for mit Vedkommende heldigt, at der ikke er tillagt de militære Medlemmer af Kommissionen nogen Stemmeret. Den Indflydelse og Betydning, de militære Medlemmer der maa have, vil jo være en Følge af den store Sagskundskab, de der repræsenterer, og jeg tror, at de ere meget bedre stillede ved at kunne lægge hele deres Viden i Sagen frem, uden at de ere bundne paa noget Sted ved deres Stemmeret, idet jeg selvfølgelig ligesom den sidste ærede Taler gaar ud fra, at alt, hvad der kommer frem fra de militære Medlemmer i Kommissionen, fuldt ud maa behandles paa samme Maade, som hvad der kommer frem fra de andre Medlemmer af Kommissionen, og jeg nærer